

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
20 У 13203/19
Дана 15.05.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Весне Чогурић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Михаилом Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца PREUZEĆA ZA TRGOVINU NA VELIKO I MALO AA DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ..., ... – U PRINUDNOJ LIKVIDACIJI, поднетој против туженог Министарства привреде Републике Србије, са седиштем у Београду, ул. Кнеза Милоша бр. 20, ради поништаја решења број: 720-00-229/2019-10 од 02.07.2019. године, у предмету промене у Регистру привредних субјеката, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба PREUZEĆA ZA TRGOVINU NA VELIKO I MALO AA DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ..., ... – U PRINUDNOJ LIKVIDACIJI, изјављена против решења регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БДСЛ .../2019 од 30.05.2019. године. Тим решењем покренут је, по службеној дужности, поступак принудне ликвидације над PREUZEĆEM ZA TRGOVINU NA VELIKO I MALO AA DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ....., ..., превођењем наведеног привредног друштва у статус у принудној ликвидацији и додавањем уз пословно име ознаке: “у принудној ликвидацији”, с тим да је истовремено на интернет страници

Регистра привредних субјеката код истог друштва објављен и оглас о покретању поступка принудне ликвидације у трајању од 60 дана.

У тужби, насловљеној на Управни суд, којом је покренуо управни спор, поднетој Управи за заједничке послове републичких органа дана 19.08.2019. године, и прослеђеној Управном суду, непосредно, дана 22.08.2019. године, тужилац је истакао да је тужени учинио битну повреду поступка, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге за доношење одлуке из диспозитива, где су чак и у делу, где се образлаже спорна ситуација, дати разлози контрадикторни, јер се тужиоцу оставља рок да отклони разлог за покретање поступка принудне ликвидације, а који разлог је немогуће отклонити. Даље је навео да је дошло до ретроактивне примене закона, јер разлог за покретање принудне ликвидације, дефинисан чланом 546. став 1. тачка 10., датира у Закону о привредним друштвима од измене објављене у Сл. гласнику РС од 09.06.2018. године, а пре наведене измене, овај разлог за покретање поступка принудне ликвидације није постојао, у ком смислу се не може принудна ликвидација у 2018. години спроводити из разлога који се везују за 2015. и 2016. годину, кад су ти разлози (недостављање финансијског извештаја), као основ за покретање поступка принудне ликвидације, почели да се примењују тек од 2018. године. Додао је да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, јер је другостепени орган закључио да је одлука првостепеног органа о покретању поступка ликвидације исправна, јер привредно друштво није у законом предвиђеном року отклонило разлоге за принудну ликвидацију, а потом је закључио да се конкретан разлог – накнадна достава финансијских извештаја, више не може спровести, односно да се такви извештаји не могу објавити. Навео је и да је материјално право погрешно примењено, јер је АПР, била дужна да привредном субјекту, код кога су утврђени разлози за покретање поступка ликвидације, остави накнадни рок да своје поступање исправи, односно да отклони те разлоге, у ком смислу је незаконит став АПР-а, да је неблаговремена достава финансијских извештаја разлог који је накнадно неотклоњив. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење. Трошкове, како је навео, управног поступка је тражио.

Тужени орган је у одговору на тужбу, који је примљен у Управном суду дана 29.11.2019. године, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану, одбије.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и исправа садржаних у списима предмета ове управне ствари које су од значаја за предмет спора, нашао да тужба није основана.

Из исправа које се налазе у списима предмета и образложења оспореног решења произлази да је дана 31.12.2018. године, регистратор, у складу са чланом 547. став 1. Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, бр.36/11..95/18), објавио обавештење да су се стекли разлози за принудну ликвидацију, овде тужиоца, прописани чланом 546. став 1. тачка 10) истог закона, јер надлежном регистру нису

достављени финансијски извештаји до краја претходне пословне године (2017.), за претходне две узастопне године (2015. и 2016.), са позивом да у року од 90 дана, од дана објаве обавештења, отклони наведени разлог, који је у складу са овим законом могуће отклонити и региструје промене одговарајућих података, уз упозорење да уколико тужилац не отклони разлог за принудну ликвидацију, након истека 90 дана од дана објаве обавештења, регистратор по службеној дужности доноси акт о покретању поступка принудне ликвидације, којим ће га превести у статус “у принудној ликвидацији”. Из исправа које се налазе у списима предмета и образложења оспореног решења, даље произлази да по истеку наведеног рока од 90 дана, и даље нису објављени тражени финансијски извештаји, нити евентуално изјава о неактивности, након чега је првостепени орган донео решење БДСЛ .../2019 од 30.05.2019. године, и истовремено, на интернет страни Регистра привредних субјеката, објавио оглас о принудној ликвидацији, а које решење је потврдио и тужени орган оспореним решењем.

Одредбом члана 546. став 1. тачка 10) Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, бр.36/11..95/18), прописано је да се принудна ликвидација покреће ако друштво не достави надлежном регистру годишње финансијске извештаје до краја претходне пословне године за две узастопне пословне године које претходе години у којој се подносе финансијски извештаји.

Према оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, с обзиром да је у поступку код првостепеног органа, без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право када је одлучено као у диспозитиву првостепеног решења. Ово из разлога, што је у управном поступку на несумњив начин утврђено да су се стекли разлози за покретање поступка принудне ликвидације тужиоца, прописани цитираном одредбом члана 546. став 1. тачка 10) наведеног закона, јер надлежном регистру тужилац није доставио финансијске извештаје до краја пословне године (2017.), за претходне две узастопне године (2015. и 2016.), те је на интернет страни Регистра привредних субјекта, објављено обавештење да су се стекли услови за принудну ликвидацију, при чему је крајњи рок за достављање финансијског извештаја за 2016. годину био 30.06.2017. године, уз могућност замене поднетог финансијског извештаја најкасније до краја 2017. године, коју могућност пружа одредба члана 36. став 1. Правилника о условима и начину јавног објављивања финансијских извештаја и вођењу регистра финансијских извештаја (“Службени гласник РС”, бр.127/14..111/17), а што тужилац није искористио, из ког разлога није било законских услова да се у 2019. години, изврши пријем и објава финансијских извештаја за 2015. и 2016. годину, те је, дакле, правилно поступио првостепени орган када је својим решењем по службеној дужности покренуо поступак принудне ликвидације над тужиоцем.

Суд је ценио наводе истакнуте у тужби, па је нашао да су ти наводи неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово због тога, што се цитирана одредба члана 546. став 1. тачка 10) Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, бр. 36/11..95/18), примењује почев од 01.10.2018. године, а из које одредбе не произлази да се разлози за покретање поступка не могу

везати за 2015. и 2016. годину, за које тужилац није доставио наведене финансијске извештаје, односно за године пре ступања на снагу наведене одредбе, објављене у “Службеном гласнику РС”, бр. 44/18. Напротив, из те одредбе управо произлази да се од 01.10.2018. године такви поступци могу покренути од дана ступања на снагу наведене измене закона, за године у којима за две узастопне (претходне) пословне године нису достављени годишњи финансијски извештаји, те је, дакле, смисао наведене одредбе да се од дана ступања на снагу примењује регулатива која је истом прописана. Све ово при чињеници, да је и пре ступања на снагу наведене измене закона, (објављене у “Службеном гласнику РС”, бр. 44/18), одредбом 546. став 1. тачка 10) Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, бр. 36/11), било прописано да се принудна ликвидација покреће ако друштво не достави надлежном регистру финансијске извештаје до краја пословне године за претходну годину, у ком смислу тужилац, као регистровани привредни субјект, поред права, има и обавезе, чије непоштовање доводи до наступања одређених правних последица, прописаних законом. Што се тиче осталих навода истакнутих у тужби, исти представљају поновљене наводе жалбе, које је у образложењу тужбом оспореног решења другостепени орган већ размотрио и о истим одлучио, оценивши их као неосноване и без утицаја на другачију одлуку првостепеног органа. Наиме, у управном спору се проверава законитост коначног управног акта, на подлози чињеница утврђених у управном поступку, то не постоји обавеза суда да образлаже све наводе тужбе, уколико су они већ истицани у управном поступку који је претходио управном спору и у том поступку били оцењени. Када суд прихвата и користи аргументе управних органа и разлоге дате у одлуци која је тужбом оспорена, у таквим околностима би било неприкладно понављати разлоге управног органа за доношење пресуде. Дакле, тужбом оспорено решење је, према стању у списима предмета, засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању на које је правилно примењена напред цитирана одредба наведеног закона, а у образложењу побијаног решења, јасно су наведене све чињенице које су у току поступка утврђене, као и релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења решења.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, а нарочито став 3. према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене јавне расправе. Ово стога што је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања, а не ради се ни о другим ЗУС-ом прописаним ситуацијама по којима је одржавање усмене јавне расправе обавезно. Дакле, ради се о судској ствари, која не изискује додатни судски рад на утврђивању чињеница, јер се из навода тужбе, образложења оспореног решења и достављених списа види да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено и да је законитост оспореног акта требало оценити само у погледу спорних правних питања.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као ставу I у диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.05.2020. године, 20 У. 13203/19

Записничар
Михаил Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП